

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน วิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนของผลิตภัณฑ์ และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการ ความรู้ความเข้าใจในการคำนวณต้นทุนการผลิตของผลิตภัณฑ์เพื่อวางแผนในการกำหนดราคาขายและวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคและโอกาสในการเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 55 ราย ประกอบด้วย ประธาน 6 รายและ สมาชิก 49 ราย โดยมีระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล 12 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2555 ตุลาคม 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่การสัมภาษณ์เชิงลึก การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ การสังเกตการณ์และการบันทึกข้อมูลความรู้ความเข้าใจเรื่องต้นทุนและการคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ การสนทนากลุ่มย่อยและการจัดประชุมและเวทีวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

ผลการศึกษา พบว่า ตำบลหนองป่าครั่ง มีพื้นที่ 2,948.3 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 1,842.68 ไร่ มี 7 หมู่บ้าน กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 41 - 50 ปี ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. เคยเข้าอบรมเรื่องการคำนวณต้นทุนหรือการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการ ประเภทสินค้าส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ผลิตและขายใช้ทุนของกลุ่ม จำหน่ายสินค้าเป็นเงินสด มีรายได้จากการประกอบอาชีพโดยเฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท

5.1.2 ข้อมูลการดำเนินงานของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย มีโครงสร้างการดำเนินงานและมีสมาชิกรวม 10 คน เป็นกลุ่มตัดเย็บผ้าโดยสมาชิก ได้รับค่าแรงงานเป็นรายชิ้น จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือแสดงถึงความ เป็นไทย ออกแบบทันสมัย มีเอกลักษณ์ลวดลายแบบดั้งเดิมของทางภาคเหนือ สวยสะดุดตาและ ภูมิฐาน เป็นสื่อสำเร็จรูปที่เป็นสากลมากขึ้นโดยเน้นการย้อมด้วยสีของเส้นใยธรรมชาติ ปัจจุบันได้รับ คัดสรรผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 4 ดาว

กลุ่มที่ 2 มีดเป็ยกโบวี มีโครงสร้างการดำเนินงานและมีสมาชิกรวม 8 คน เป็นกลุ่มทำมีดประเภทสวยงาม สามารถใช้งานได้จริงและเป็นของที่ระลึก เช่น มีดใช้ในครัวเรือน มีดเดินป่า ปัจจุบันเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในนาม “มีดเป็ยกโบวีเชียงใหม่” มีผลิตภัณฑ์ได้แก่ มีดพับขนาด 3 นิ้ว มีดโบวีขนาด 10 นิ้ว มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้วและมีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว จุดเด่นของผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรง เหนียว คง ไม่เป็นสนิม ใช้ทำงานหนักได้ ลูกค้าสามารถเลือกวัสดุและออกแบบได้ โดยมีของบรรจุมีดที่ทำจากหนังสือ แต่ มีลวดลายสวยงาม มีการจ้างงานในชุมชน สินค้าที่ผลิตมีคุณภาพและมาตรฐานเทียบเท่าตลาดต่างประเทศ ปัจจุบันได้รับการคัดสรรผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 3 ดาว

กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนประเภทกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ มีโครงสร้างการดำเนินงานและสมาชิกรวม 10 คน จุดเด่นของผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นงานศิลปะ ที่แสดงถึงความเป็นไทยตามวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความงดงามอ่อนช้อยและความละเอียดอ่อน ประณีตและใช้จินตนาการ ไม่ใช่แม่พิมพ์ ต้องฝึกปฏิบัติให้มีทักษะความชำนาญในการเป่าแก้ว ลูกค้าสามารถสั่งทำให้มีลวดลายหลากหลายและเพิ่มเรื่องราวความเชื่อเข้าไปในตัวผลิตภัณฑ์ได้ การกำหนดราคาจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับขนาดของผลิตภัณฑ์และความยากง่ายของงาน เป็นของที่ระลึกและของขวัญ ที่นิยมของชาวต่างชาติ กิจการต้องการให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ทันสมัย มีมาตรฐานและสามารถพัฒนาวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้มีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น ต้องการเป็นศูนย์กลางหัตถกรรมการเป่าแก้วของภาคเหนือแบบครบวงจร โดยจะมีการสอนเป่าแก้ว การผลิต และการจำหน่ายหน้าร้าน ปัจจุบันได้รับการคัดสรรผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 3 ดาว

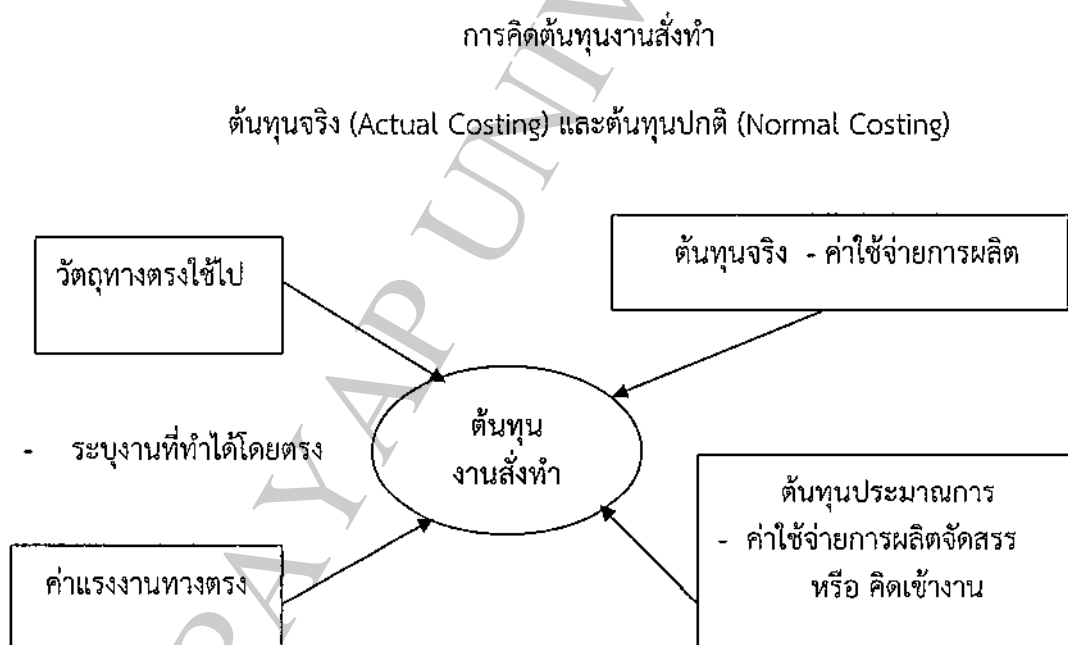
กลุ่มที่ 4 ชุดเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน) มีโครงสร้างการดำเนินงานและสมาชิกรวม 12 คน เป็นชุดเด็กพื้นเมือง เป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายเสื้อผ้าพื้นเมืองขนาดเล็กที่มีเอกลักษณ์ จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ชุดพื้นเมืองใช้ผ้าฝ้ายทอมือเนื้อแน่น มีลูกบิดและด้ายปักเป็นลวดลายต่างๆ มีความประณีตสวยงาม ได้แก่ ชุดเด็กพื้นเมือง ชุดเด็กสาว ชุดเด็กบาคิก และชุดเด็กปานอินเดีย เน้นการตัดเย็บที่มีคุณภาพ มีช่องทางการจัดจำหน่ายในโรงเรียนต่างๆ ที่ให้เด็กใส่ชุดพื้นเมืองในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ปัจจุบันได้รับมาตรฐาน มผช.และการคัดสรรผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 3 ดาว

กลุ่มที่ 5 สไบทอง(ผ้าพื้นเมือง) มีโครงสร้างการดำเนินงาน แต่มีรองประธาน 2 ตำแหน่ง และสมาชิก รวม 9 คน เป็นกลุ่มผลิตผ้าฝ้ายพื้นเมือง จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ เป็นงานฝีมือใช้ความชำนาญ ประณีต ละเอียดอ่อนในการเย็บ ปักลวดลายให้สวยงาม มีสีสันที่ติดทนนานมีเอกลักษณ์เฉพาะในการออกแบบปักลวดลายเต็มผืนผ้าใหม่ทุกปี ผ้าถุง เนื้อผ้าสวมใส่สบาย มีการต่อผ้าที่ปลายผ้าถุงให้มีขนาดยาวกว่าร้านอื่นได้แก่ ชุดสตรี กระโปรง จำหน่ายให้ลูกค้าต่างประเทศและลูกค้าทั่วไป เนื่องจากในปี พ.ศ. 2554 ได้รับรางวัล เชียงใหม่แบรนด์ (Chiang Mai Brand) ทางกลุ่มจึงจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าได้ เช่น ห้างเซ็นทรัลพลาซ่าเชียงใหม่แอร์พอร์ต ห้างบิ๊กซีเอ็กตรา รีมิง

ซูบเปอร์มาร์เก็ต งานแสดงสินค้า OTOP ที่เมืองทองธานี งานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมจังหวัด เชียงใหม่ ปัจจุบันได้รับการคัดสรรผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 4 ดาว

กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า มีโครงสร้างการดำเนินงานและสมาชิกรวม 5 คน เป็นกลุ่ม ผู้ผลิตขนมเปียกขาววัง คูกี้ก้างดำ พายสับปะรด โดยใช้ชื่อตราสินค้าว่า “บ้านขนมคุณเป้า” ผลิตขนมที่ ทำจากถั่วเหลืองซีก เนย น้ำตาล ไข่แดง สับปะรดและงาดำ จุดเด่นของผลิตภัณฑ์อยู่ที่รสชาติมีความ กลมกล่อมเนื้อแป้งนุ่ม มีกลิ่นหอม สดสะอาดถูกสุขอนามัย และเก็บไว้ได้ 3 เดือน โดยไม่ใส่สารกัน บูด มีเรื่องราวความเป็นมาของขนมแต่ละชนิดบนตัวกล่องบรรจุภัณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ไทย ด้วยการออกแบบเป็นรูปใบตองสีเขียวสดใส มีลูกค้าในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง ปัจจุบันได้รับการคัด สรรผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ 3 ดาว

5.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ข้อมูลที่ใช้ ประกอบการกำหนดต้นทุน ประกอบด้วย ด้านวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต และอื่น ๆ สรุปได้ว่า กระบวนการผลิตของทุกกลุ่มเป็นลักษณะ ต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Cost System) คือ ผลิตสินค้าชนิดเดียวหรือเป็นชุด รูปแบบเฉพาะตามความต้องการของลูกค้า ดังภาพที่ 5-1

ภาพที่ 5 -1 แสดงการคิดต้นทุนงานสั่งทำ

โดยมีส่วนประกอบของต้นทุน 3 ชนิด คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต แสดงในบัญชีงานระหว่างทำผลิตเมื่อผลิตเสร็จกลายเป็นต้นทุนงานระหว่างผลิตแต่ละงาน รวมกัน ทุกงาน ทั้งนี้ต้นทุนงานต่อหน่วยไม่จำเป็นต้องเท่ากัน และกรณีมีงานจำนวนมาก ใช้บัญชีคุมยอดบัญชี เดี่ยวและใช้บัตรงานสั่งทำ (Job Cost Sheet) เป็นเหมือนบัญชีย่อย

โดยสามารถคำนวณหาต้นทุนการผลิตมีข้อมูลที่กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน มีความถูกต้องและไม่ถูกต้องควรแก้ไข ดังนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง
วัตถุดิบทางตรง	134.00 บาทต่อหน่วย	140.65 บาทต่อหน่วย*
ค่าแรงงานทางตรง	79.00 บาทต่อหน่วย	79.00 บาทต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	9.00 บาท ต่อหน่วย	3.49 บาท ต่อหน่วย
รวมต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	222.00 บาทต่อหน่วย	223.14 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่ายต่อหน่วย (35%ของต้นทุน)	299.70 บาทต่อหน่วย	301.24 บาทต่อหน่วย

จากตารางที่ 5.1 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง

$$\begin{aligned} \text{*วัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย} &= \text{วัตถุดิบทางตรง} + \frac{\text{ค่าขนส่งวัตถุดิบ}}{\text{หน่วยผลิต}} = \frac{23,192.00 + 1,000.00^{**}}{172} \\ &= 140.65 \text{ บาทต่อหน่วย} \end{aligned}$$

**ค่าขนส่งวัตถุดิบ 1,000.00 บาท เดิมคิดเป็นค่าใช้จ่ายการผลิต ในจำนวน 1,600.00 บาท ซึ่งควรคิดเป็นต้นทุนวัตถุดิบ ทำให้ค่าใช้จ่ายการผลิตจะมีค่าเท่ากับ 3.49 บาทต่อหน่วย (600 ÷ 172)

(ดูจากตารางที่ 4.14 4.16)

ดังนั้น ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยด้วย วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต จะเท่ากับ $140.65 + 79.00 + 3.49 = 223.14$ บาทต่อหน่วย การตั้งราคาสินค้าจากต้นทุนบวกกำไรที่ต้องการร้อยละ 35 (หรือ 35%) = $223.14 + 78.10 = 301.24$ บาทต่อหน่วย

ตารางที่ 5.2 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 2 มีดเปียกโบวี ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง
ผลิตภัณฑ์มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว		
วัตถุดิบทางตรง	400.00 บาทต่อหน่วย	600.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	2,225.90 บาทต่อหน่วย	700.00 บาทต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	110.47 บาท ต่อหน่วย*	1,325.71 บาทต่อหน่วย
รวมต้นทุนการผลิต	2,736.37 บาทต่อหน่วย	2,625.71 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (50%ของต้นทุน)	4,104.55 บาทต่อหน่วย	3,938.56 บาทต่อหน่วย
ผลิตภัณฑ์มีดโบวี ขนาด 10 นิ้ว		
วัตถุดิบทางตรง	1,387.50 บาทต่อหน่วย	1,150.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	2,225.90 บาทต่อหน่วย	1,500.00 บาทต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	110.47 บาท ต่อหน่วย*	1,325.71 บาทต่อหน่วย
รวมต้นทุนการผลิต	3,550.00 บาทต่อหน่วย	3,975.71 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (50%ของต้นทุน)	5,325.00 บาทต่อหน่วย	5,963.57 บาทต่อหน่วย
ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว		
วัตถุดิบทางตรง	2,253.63 บาท ต่อหน่วย	1,250.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	2,225.90 บาทต่อหน่วย	2,000.00 บาทต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	110.47 บาท ต่อหน่วย*	1,325.71 บาทต่อหน่วย
รวมต้นทุนการผลิต	4,590.00 บาทต่อหน่วย	4,575.71 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (50%ของต้นทุน)	6,885.00 บาทต่อหน่วย	6,863.57 บาทต่อหน่วย
ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กควร์บอน ขนาด 24 นิ้ว		
วัตถุดิบทางตรง	3,763.63 บาท ต่อหน่วย	2,550.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	2,225.90 บาทต่อหน่วย	8,000.00 บาทต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	110.47 บาท ต่อหน่วย*	1,325.71 บาทต่อหน่วย
รวมต้นทุนการผลิต	6,100.00 บาทต่อหน่วย	11,875.71 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (50%ของต้นทุน)	9,150.00 บาทต่อหน่วย	17,813.57 บาทต่อหน่วย

หมายเหตุ: ข้อมูลคำนวณประกอบ หลังปรับปรุงดูจากตารางที่ 4.17 4.20

จากตารางที่ 5.2 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 2 มีดเปียกโบวี ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง * ค่าใช้จ่ายการผลิต = ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่ต่อหน่วยและค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรต่อหน่วย = $53.37 + 57.10 = 110.47$ บาทต่อหน่วย

ค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วยของสินค้าแต่ละชนิด

$$\begin{aligned} \text{มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว} &= \frac{55 \times 220,068.00}{166} = 72,914.10 \text{ บาท} \\ &= \frac{72,914.10}{55} = 1,325.71 \text{ บาทต่อหน่วย} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{มีดโบวี ขนาด 10 นิ้ว} &= \frac{58 \times 220,068.00}{166} = 76,891.12 \text{ บาท} \\ &= \frac{76,891.12}{58} = 1,325.71 \text{ บาทต่อหน่วย} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว} &= \frac{30 \times 220,068.00}{166} = 39,771.33 \text{ บาท} \\ &= \frac{39,771.33}{30} = 1,325.71 \text{ บาทต่อหน่วย} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{มีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว} &= \frac{23 \times 220,068.00}{166} = 30,491.35 \text{ บาทต่อหน่วย} \\ &= \frac{30,491.35}{23} = 1,325.71 \text{ บาทต่อหน่วย} \end{aligned}$$

การปันส่วนต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตด้วยวิธีจำนวนหน่วยสัมพัทธ์ของผลิตภัณฑ์

ค่าใช้จ่ายการผลิต = ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่และค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร

$$= 106,320.00 + 113,748.00 = 220,068.00 \text{ บาท}$$

$$\text{จำนวนหน่วยของผลิตภัณฑ์ 4 ชนิด} = 55 + 58 + 30 + 23 = 166 \text{ หน่วย}$$

ผลิตภัณฑ์มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = $600.00 + 700.00 + 1,325.71 = 2,625.71$ บาท ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 50 (หรือ 50%) = $2,625.71 + (2,625.71 \times 50\%) = 2,625.71 + 1,312.85 = 3,938.56$ บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์มีดโบว์ ขนาด 10 นิ้ว

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = $1,150.00 + 1,500.00 + 1,325.71 = 3,975.71$ บาท ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 50 (หรือ 50%) = $3,975.71 + (3,975.71 \times 50\%) = 3,975.71 + 1,987.86 = 5,963.57$ บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = $1,250.00 + 2,000.00 + 1,325.71 = 4,575.71$ บาท ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 50 (หรือ 50%) = $4,575.71 + (4,575.71 \times 50\%) = 4,575.71 + 2,287.86 = 6,863.57$ บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = $2,550.00 + 8,000.00 + 1,325.71 = 11,875.71$ บาท ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 50 (หรือ 50%) = $11,875.71 + 5,937.86 = 17,813.57$ บาทต่อหน่วย

ตารางที่ 5.3 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง
ผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก		
วัตถุดิบทางตรง	50.00 บาทต่อหน่วย	60.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	40.28 บาท ต่อหน่วย	15.00 บาท ต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	153.07 บาทต่อหน่วย	153.67 บาทต่อหน่วย*
รวมต้นทุนการผลิต	243.35 บาทต่อหน่วย	228.67 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (30% ของต้นทุน)	316.36 บาทต่อหน่วย	297.27 บาทต่อหน่วย
ผลิตภัณฑ์ขนาดกลาง		
วัตถุดิบทางตรง	260.50 บาท ต่อหน่วย	400.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	40.28 บาท ต่อหน่วย	100.00 บาทต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	153.07 บาทต่อหน่วย	153.07 บาทต่อหน่วย*
รวมต้นทุนการผลิต	453.85 บาทต่อหน่วย	653.07 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (30%ของต้นทุน)	590.00 บาทต่อหน่วย	848.99 บาทต่อหน่วย
ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่		
วัตถุดิบทางตรง	1,260.50 บาทต่อหน่วย	1,500.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	40.28 บาทต่อหน่วย	300.00 บาทต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	153.07 บาทต่อหน่วย	153.07 บาทต่อหน่วย*
รวมต้นทุนการผลิต	1,453.85 บาทต่อหน่วย	1,953.07 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (30% ของต้นทุน)	1,890.00 บาทต่อหน่วย	2,538.99 บาทต่อหน่วย

* หมายถึง ค่าใช้จ่ายการผลิตต่อปี = ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร + ค่าใช้จ่ายการผลิตคงที่
 $= 67.09 + 85.98 = 153.07$ บาทต่อหน่วย

จากตารางที่ 5.3 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง การคำนวณค่าใช้จ่ายการผลิตของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดควรใช้วิธีการปันส่วนตามหน่วยผลิตสัมพัทธ์ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก	มีค่าใช้จ่ายการผลิต	= $\frac{210 \times 462,880.00}{252 \times 12}$	= 32,144.44 บาท
	ค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วย	= $\frac{32,144.44}{210}$	= 153.67 บาทต่อหน่วย
ผลิตภัณฑ์ขนาดกลาง	มีค่าใช้จ่ายการผลิต	= $\frac{35 \times 462,880.00}{252 \times 12}$	= 5,357.41 บาท
	ค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วย	= $\frac{5,357.41}{35}$	= 153.07 บาทต่อหน่วย
ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่	มีค่าใช้จ่ายการผลิต	= $\frac{7 \times 462,880.00}{252 \times 12}$	= 1,071.48 บาท
	ค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วย	= $\frac{1,071.48}{7}$	= 153.07 บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = 60.00 + 15.00 + 153.67 = 228.67 บาท ราคาสินค้าเท่ากับ
 ต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 30 (หรือ 30%) = 228.67 + (228.67 × 30%) = 228.67 + 68.60 =
 297.27 บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์ขนาดกลาง

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = 400.00 + 100.00 + 153.07 = 653.07 บาท ราคาสินค้าเท่ากับ
 ต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 30 (หรือ 30%) = 653.07 + (653.07 × 30%) = 653.07 + 195.92 =
 848.99 บาทต่อหน่วย

ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = 1,500.00 + 300.00 + 153.07 = 1,953.07 บาท ราคาสินค้า
 เท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 30 (หรือ 30%) = 1,953.07 + (1,953.07 × 30%) = 1,953.07 +
 585.92 = 2,538.99 บาทต่อหน่วย

ตารางที่ 5.4 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 4 ชุดเด็กพื้นเมือง (ฝ้ายละอ่อน) ก่อนปรับปรุง และหลังปรับปรุง

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง
วัตถุดิบทางตรง	250.00 บาทต่อหน่วย	30.53 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	15.00 บาท ต่อหน่วย	60.00 บาท ต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	153.67 บาทต่อหน่วย	27.30 บาทต่อหน่วย*
รวมต้นทุนการผลิต	418.67 บาทต่อหน่วย	117.83 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (30% ของต้นทุน)	544.27 บาทต่อหน่วย	153.18 บาทต่อหน่วย

จากตารางที่ 5.4 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 4 ชุดเด็กพื้นเมือง (ฝ้ายละอ่อน) ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง โดยมีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = $30.53 + 60.00 + 27.30 = 117.83$ บาท ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 30 (หรือ 30%) = $117.83 + (117.83 \times 30\%) = 117.83 + 35.35 = 153.18$ บาท

ตารางที่ 5.5 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง
วัตถุดิบทางตรง	980.00 บาทต่อหน่วย	1,280.00 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	150.00 บาท ต่อหน่วย	350.00 บาท ต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	153.07 บาทต่อหน่วย	124.80 บาทต่อหน่วย*
รวมต้นทุนการผลิต	1,283.07 บาทต่อหน่วย	1,755.00 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (30% ของต้นทุน)	1,667.99 บาทต่อหน่วย	2,281.50 บาทต่อหน่วย

จากตารางที่ 5.5 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง โดยมีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = $1,280.00 + 350.00 + 124.80 = 1,755.00$ บาท ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 30 (หรือ 30%) = $1,755.00 + (1,755 \times 30\%) = 1,755.00 + 526.50 = 2,281.50$ บาทต่อหน่วย

ตารางที่ 5.6 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 6 บ้านชนมคุณเป้า ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	ก่อนปรับปรุง	หลังปรับปรุง
วัตถุดิบทางตรง	26.92 บาทต่อหน่วย	19.64 บาทต่อหน่วย
ค่าแรงงานทางตรง	30.00 บาท ต่อหน่วย	15.00 บาท ต่อหน่วย
ค่าใช้จ่ายการผลิต	20.00 บาทต่อหน่วย	38.83 บาทต่อหน่วย*
รวมต้นทุนการผลิต	76.92 บาทต่อหน่วย	73.47 บาทต่อหน่วย
ราคาจำหน่าย (30% ของต้นทุน)	100.00 บาทต่อหน่วย	95.51 บาทต่อหน่วย

จากตารางที่ 5.6 แสดงต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของกลุ่มที่ 6 บ้านชนมคุณเป้า ก่อนปรับปรุงและหลังปรับปรุง โดยมีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = $19.64 + 15.00 + 38.83 = 73.47$ บาท ราคาสินค้าเท่ากับต้นทุนบวกกำไรร้อยละ 30 (หรือ 30%) = $73.47 + (73.47 \times 30\%) = 73.47 + 22.04 = 95.51$ บาทต่อหน่วย

สรุปผลการวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนการผลิตและการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน

1. รายงานทางการเงินที่จัดทำไม่แสดงต้นทุนที่แท้จริง และไม่วิเคราะห์ต้นทุนตามหลักการบัญชีต้นทุน คือไม่จำแนกตามพฤติกรรมของต้นทุน คือ ต้นทุนผันแปร ได้แก่ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปร และต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าเช่า ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์
2. ไม่ระบุค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายการขายและการบริหาร
3. ควรปันส่วนต้นทุนตามเกณฑ์ที่เหมาะสม เช่น วิธีมูลค่าขายสัมพัทธ์ วิธีอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรรล่วงหน้าโดยใช้อัตราเดียวทั้งโรงงาน ตามแผนการผลิตและตามกิจกรรม
4. ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่มีมากกว่า 1 ชนิด ควรคำนวณจุดคุ้มทุน โดยหาสัดส่วนการขายสินค้าแต่ละชนิด เพื่อทราบผลกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายสินค้าแต่ละชนิด

5.1.4 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการประเด็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 66.72 ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.85 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.80 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.54 และ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 70.00 ตามลำดับ มีการพัฒนาศักยภาพจากการเรียนรู้เรื่องต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ โดยกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย สามารถจัดทำรายงานทางการเงินที่ได้พัฒนาขึ้น

โดยพบว่าประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจและไม่มีความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ การจำแนกตามหน้าที่และตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 94.55 การคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิต การบัญชีต้นทุนเกิดขึ้นจากธุรกิจที่ดำเนินการผลิตและขายสินค้าเอง คิดเป็นร้อยละ 96.36 เรื่องความหมายของต้นทุนการผลิต ข้อมูลในงบต้นทุนการผลิตและต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปที่ปรากฏในงบการเงิน คิดเป็นร้อยละ 98.18 เรื่องรูปแบบการผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้า การเปรียบเทียบต้นทุนจริงกับต้นทุนมาตรฐานเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 96.36 เมื่อผลิตสินค้าสำเร็จจะมีการบันทึกเกี่ยวกับสินค้าสำเร็จรูปทันที คิดเป็นร้อยละ 94.55 การสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง เป็นการบันทึกต้นทุนทุกรายการที่เกิดขึ้นไม่ต้องรอสิ้นงวดบัญชี คิดเป็นร้อยละ 92.73 เรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขาย วัตถุดิบใช้ไป และวัสดุโรงงานใช้ไป คิดเป็นร้อยละ 87.27 เรื่องแนวคิดในการบริหารวัตถุดิบและการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรง คิดเป็นร้อยละ 87.27 เรื่องแนวคิดในการบริหารค่าแรงงานและการคำนวณต้นทุนค่าแรงงาน ค่าแรงงานตามชั่วโมงการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 85.45 เรื่องแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ วิธีการปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิต คิดเป็นร้อยละ 92.73 เรื่องประโยชน์ของต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการการส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าที่สั่งทำ คิดเป็นร้อยละ 83.64

ไม่มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจำแนกตามงวดเวลา เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจการวางแผนและควบคุม คิดเป็นร้อยละ 43.64 การผลิตสินค้าแบบผสมระหว่างต้นทุนงานสั่งทำและต้นทุนช่วง เพื่อผลิตสินค้าเป็นรุ่นหรือกลุ่มที่มีคุณภาพแตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 56.36 “ต้นทุน

สินค้าสำเร็จรูป” ซึ่งจะโอนเข้าคลังสินค้าเพื่อรอขาย คิดเป็นร้อยละ 67.27 เรื่องต้นทุนช่วง คิดเป็นร้อยละ 67.27 เรื่องการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง เมื่อผลิตสินค้าเสร็จจะโอนต้นทุนจากบัญชีงานระหว่างทำหรือต้นทุนการผลิตเข้าสู่บัญชีสินค้าสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 67.27 ต้นทุนสินค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 85.45 การบริหารวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางระบบการควบคุมและจัดการในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.45 ค่าแรงงานตามชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 67.27 การคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต คิดเป็นร้อยละ 43.64 และต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 56.36

5.1.5 ปัญหา อุปสรรค โอกาสและข้อเสนอแนะ เพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย

ปัญหา คือ เรื่องสีย้อมผ้า เนื่องจากเป็นสีธรรมชาติจึงสีตก สีซีดเร็ว โดยเฉพาะผ้าลินิน และเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเก็บข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ

แนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาศักยภาพเรื่องลดต้นทุนในการใช้สีย้อมผ้าธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือธรรมชาติ ได้รับคัดสรรระดับ 4 ดาว แหล่งวัตถุดิบของสีย้อมผ้าตามธรรมชาติเป็นทางเลือกเพื่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ พืช สัตว์และแร่ธาตุที่มีอยู่ในท้องถิ่น มีการใช้สารช่วยย้อมหรือกระตุ้นสีให้สีติด สดใส สว่างขึ้นได้ แต่ต้องพัฒนาคุณภาพเรื่องสีต่อไป เพราะสีธรรมชาติจะสีตก สีซีดเร็ว โดยเฉพาะผ้าลินิน

กลุ่มที่ 2 มีดเปี้ยกโบวี

ปัญหา คือ 1) เรื่องของไม้ทำด้าม เพราะต้องใช้ไม้เนื้อแข็ง(คิ้วดำ) ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ และเป็นไม้ชิ้นเล็ก จึงต้องใช้วัสดุอื่นทดแทน เช่น ใช้ผ้าทำเป็นเรซิ่นและไม้ก้ำ แต่มีอันตรายต่อผู้ผลิต เพราะเป็นโยแก้ว และ 2) ต้องการสมุดบันทึกรายชื่อลูกค้า ด้วยคอมพิวเตอร์

แนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาศักยภาพเรื่องวัตถุดิบและสมุดบันทึกข้อมูลต้นทุน 1) ต้องแสวงหาวัตถุดิบชนิดอื่นมาทดแทน และสั่งซื้อจากต่างประเทศที่ใกล้กับประเทศไทย 2) จัดทำคู่มือการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อประยุกต์ใช้งานบันทึกข้อมูลลูกค้าและ คำนวณต้นทุนการผลิต แสดงยอดขาย โดยให้รหัสลูกค้าและสินค้า เพื่อสามารถสรุปยอดขายแต่ละเดือนได้

กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์

ปัญหา คือ 1) ด้านต้นทุนค่าแรงงาน เพราะขาดแคลนแรงงานช่างฝีมือ 2) อุปกรณ์การผลิต เช่น แท่งแก้วหาได้ยาก ไม่มีจำหน่ายในจังหวัดเชียงใหม่ ต้องหาซื้อจากต่างประเทศ ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง 3) เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตมีอายุการใช้งานสั้นประมาณ 1 ปี 4) คำสั่งซื้อส่วนใหญ่เป็นงานชิ้นเล็ก และ 5) มีคู่แข่งจำนวนมาก

แนวทางการพัฒนาศักยภาพเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องต้นทุนค่าแรงงานและวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิต 1) ควรจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้วิธีการเป่าแก้ว เพื่อได้ผู้สนใจทำอาชีพนี้และสามารถหาช่างฝีมือเพื่อทดแทนแรงงานที่ขาดแคลน 2) ควรใช้เศษวัสดุแก้วที่ใช้งานแล้วนำกลับมาหลอมรวมเป็นแท่งแก้วใหม่ (re-use) รวมทั้งการนำของที่ใช้แล้วทิ้งมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง (recycle) 3) ควรรับคำสั่งซื้อผลิตจำนวนมากเพื่อสามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานสั้น 4) ควรทำการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้าทราบถึงคุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่เป็นงานชิ้นใหญ่ และ 5) ควรลดต้นทุนการผลิตและควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุดเพื่อเป็นข้อได้เปรียบต่อการแข่งขันมากขึ้น

กลุ่มที่ 4 ชุมเด็กพื้นเมือง(ฝ่ายละอ่อน)

ปัญหาคือ 1) ขาดแคลนแรงงานช่างตัดเย็บเสื้อผ้า และ 2) ต้องการจำหน่ายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต

แนวทางการพัฒนาศักยภาพเพื่อแก้ไขปัญหา เรื่องต้นทุนค่าแรงงาน เนื่องจากการขาดแคลนแรงงาน คือ 1) ควรตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้สอนวิธีการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อมีผู้สนใจเข้าเรียน จะทำให้ได้แรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน 2) ศึกษาแนวทางการขายสินค้าออนไลน์ ควรมีการศึกษาเรื่องวิธีคำนวณต้นทุนที่อาจเกิดขึ้นหรือประมาณการต้นทุนไว้ล่วงหน้า เพราะอาจจะผลิตไม่ทันตามคำสั่งซื้อของลูกค้า

กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)

ปัญหาคือ ด้านต้นทุนค่าแรงงาน เนื่องจากการผลิตผ้าฝ้ายทอมือมีราคาต้นทุนสูง การจ้างแรงงานคิดเป็นรายชิ้น

แนวทางการพัฒนาศักยภาพเพื่อแก้ไขปัญหา เรื่องการใช้ต้นทุนเพื่อการจัดการ ควรศึกษาข้อมูลต้นทุนอย่างละเอียดเพื่อวิเคราะห์วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต วิธีการคำนวณต้นทุนการผลิตใช้ในการกำหนดราคาขาย และพยากรณ์ยอดขายได้ในอนาคต

กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า

ปัญหาคือ ด้านต้นทุนที่สูงขึ้นและด้านการตลาด

แนวทางการพัฒนาศักยภาพเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตสูง ควรหาทางลดต้นทุนการผลิต ที่ใช้ในการผลิตอย่างมีคุณภาพแต่ราคาต่ำ ปันส่วนต้นทุนการผลิตอย่างถูกต้อง เพื่อกำหนดราคาขายที่เหมาะสม และวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์แบ่งแยกประเภทการผลิตอย่างชัดเจน

5.1.6 วิเคราะห์ สังเคราะห์ หาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

สรุปผลการศึกษา สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการ มีการวางแผนธุรกิจ เรื่องโครงสร้างการดำเนินงานในแนวทางเดียวกัน ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ เภรัญญิก และกรรมการ มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประกอบการ จัดให้มีการประชุมทุกกลุ่มอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อแจ้งให้สมาชิกทราบเกี่ยวกับเรื่องสินค้าที่ขาย ต้นทุนการผลิต รายได้ และกำไร(ขาดทุน) สินค้าที่มี ยอดจำหน่ายสูงสุดและต่ำสุด การวางแผนและการควบคุมสินค้าคงเหลือ การตรวจนับสินค้าคงเหลือ ทุกครั้งเมื่อมีการเบิกสินค้าคงเหลือไปขาย ประยุกต์วิธีการจัดทำโปรแกรม Microsoft Excel บันทึกรายการเกี่ยวกับลูกค้า ประเมินระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องต้นทุนการผลิต ใช้สมุดบันทึกต้นทุน การจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงิน การเก็บเอกสารรวบรวมในแฟ้มแยกตามประเภท

ด้านการผลิต มีการวางแผนประชุมและสำรวจความต้องการของลูกค้าก่อนการผลิต มีการเก็บรวบรวมข้อมูลการผลิตและจำหน่าย วิเคราะห์ตลาดก่อนทำการวางแผนการผลิต มีการจัดหาวัตถุดิบสำรองเพื่อการขาดแคลน มีการใช้เทคนิคและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการผลิต มีการจัดระบบการผลิตและการเลือกวิธีการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับผู้บริโภค เพื่อให้เกิดรายได้สูงสุด เพื่อให้มีสินค้าเพียงพอต่อการจำหน่าย มีการควบคุมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานทุกครั้ง จะทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มีสวัสดิการให้กับแรงงานและช่วยเหลือสมาชิกด้านการเงิน

ด้านการเงินและงบประมาณ มีการวางแผนทางการเงิน มีการตรวจสอบต้นทุนสินค้าอย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจสอบบัญชีการเงินเพื่อดูรายรับ รายจ่ายและผลประกอบการ กำไร(ขาดทุน) ต้องจัดทำรายงานทางการเงินเพื่อทราบข้อมูลรายได้ ต้นทุนสินค้าขาย และกำไรหรือขาดทุน ตามระบบบัญชี OTOP ของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนควรจัดทำให้ถูกต้องเหมาะสม ใช้สมุดบันทึกต้นทุนการผลิต การจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงิน การเก็บเอกสารเก็บรวบรวมในแฟ้มและกล่อง โดยแยกเก็บตามประเภทของเอกสาร จัดทำงบประมาณและวางแผนกำไร มีการนำระบบบัญชีมาตรฐานมาใช้ และมีการเสียภาษี

ด้านต้นทุนเพื่อการจัดการ ปัจจุบันได้มีการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องต้นทุนการผลิต การจำแนกต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ มีรายงานต้นทุนการผลิตของทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน มีการจัดการและการดำเนินงานกลุ่ม ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยหน่วยงานของรัฐบาลให้ความช่วยเหลือกลุ่มและเพิ่มโอกาสเพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับดาวที่สูงขึ้น มีการแยกงานผลิตต่าง ๆ ตามลักษณะของระบบและวงจรบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ มีบัตรต้นทุนงานที่แสดงรายละเอียดของต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นสำหรับแต่ละงาน ในการผลิตปกติอาจเกิดสินค้าเสีย สินค้ามีตำหนิ จำเป็นต้องมีระบบการบันทึกบัญชีต้นทุนเพื่อการจัดการที่ดี ส่งเสริมอาชีพที่ทำอยู่ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ด้านการตลาด มีการจัดทำแผนการตลาด กำหนดกลยุทธ์ให้เกิดความได้เปรียบในการขายสินค้าที่มีการปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ลูกค้าพึงพอใจ ควรแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายโดยออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ให้ทันสมัย และสินค้าควรมีเอกลักษณ์ในคุณภาพของสินค้า ใช้การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โอนเข้าบัญชีต้นทุนขายหรือบัญชีที่เกี่ยวข้องในการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เปรียบเทียบการตั้งราคาสินค้ากับคู่แข่ง ควรมีการจัดทำประวัติและข้อมูลลูกค้า ควรมีการอบรมเรื่องการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์หลายชนิด คำนวณหาต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ การปันส่วนต้นทุนเข้าสู่ผลิตภัณฑ์และสัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 ข้อมูลการดำเนินงานของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง ผลการศึกษา พบว่า ตำบลหนองป่าครั่ง มีพื้นที่ 2,9483 ตารางกิโลเมตร ประมาณ 1,842.68 ไร่ มี 7 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านหนองอิน บ้านบวกรกน้อย 1 บ้านบวกรกน้อย 2 บ้านหนองป่าครั่ง บ้านแม่ควาเหนือ บ้านบวกรกใหม่ และบ้านบวกรกน้อยริมควา โดยมีทิศเหนือติดต่อบ้านแม่ควา ตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย ทิศตะวันออกติดต่อบ้านมอญ ตำบลสันกลาง อำเภอสันกำแพง ทิศใต้ติดต่อบ้านท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ และทิศตะวันตกติดต่อบ้านนครเชียงใหม่ ตำบลหนองประทีป กลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.และอนุปริญญาหรือ ปวส.เคยเข้าอบรมเรื่องการคำนวณต้นทุนหรือการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการ ส่วนใหญ่ประเภทสินค้าเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย รองลงมาเป็นของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก และอาหาร ผลิตและจำหน่ายเป็นเงินสด โดยใช้เงินทุนของกลุ่ม มีรายได้จากการประกอบอาชีพโดยเฉลี่ยต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท สอดคล้องกับ สุขุม พรหมเมืองคุณ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและความต้องการสื่อสารสนเทศด้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองจังหวัดเลย พบว่า ตัวแปรอาชีพ ระดับรายได้ เพศ วุฒิการศึกษา มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการสื่อสารสนเทศด้านเศรษฐกิจพอเพียงที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทุกกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนมีจุดเด่นของผลิตภัณฑ์เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีโครงสร้างการดำเนินงานที่เหมาะสม ยกเว้น กลุ่มที่ 5 สไบทอง(ผ้าพื้นเมือง) มีตำแหน่งรองประธาน 2 คน และกลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้ามีตำแหน่งประธานและสมาชิก เท่านั้น ปัจจุบันส่วนใหญ่ได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับ 3 ดาว และ ระดับ 4 ดาว ผลิตภัณฑ์มีหลากหลายชนิดและรูปแบบ

5.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ต้นทุนการผลิต ประกอบด้วย วัตถุดิบ ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิต กระบวนการผลิต

ของกลุ่มผู้ประกอบการทุกกลุ่มเป็นลักษณะต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Cost System) มีข้อควรปรับปรุงเพื่อคำนวณต้นทุนการผลิตให้ถูกต้อง โดยจากการวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน มีข้อมูลไม่ถูกต้องส่งผลกระทบต่อกำไร(ขาดทุน)ของกิจการ ไม่วิเคราะห์ต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ การจัดทำรายงานทางการเงินไม่แสดงต้นทุนที่ถูกต้องครบถ้วน ไม่แยกค่าใช้จ่ายการขายและค่าใช้จ่ายการบริหาร ไม่มีสัดส่วนการขายสินค้าแต่ละชนิด และไม่ปันส่วนต้นทุนตามเกณฑ์ที่เหมาะสม เช่น วิธีมูลค่าขายสัมพันธ์ วิธีอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรรล่วงหน้าโดยใช้อัตราเดียวทั้งโรงงาน ไม่วิเคราะห์จุดคุ้มทุน การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องต้นทุนจะทำให้กำหนดราคาขายที่เหมาะสมมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการค้ากำไร(ขาดทุน) ดังนี้ (ดูจากตารางที่ 5.17)

กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย มีข้อผิดพลาด คือ ค่าขนส่งวัตถุดิบ 1,000 บาทถูกคิดรวมเป็นค่าใช้จ่ายการผลิต จึงต้องปรับปรุงวัตถุดิบทางตรงต่อหน่วย 134.00 บาท เป็น 140.65 บาท และค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหน่วย 9.00 บาท เป็น 3.49 บาท ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 222.00 บาทเป็น 223.14 บาทและราคาจำหน่ายต่อหน่วย 299.00 บาทเป็น 301.24 บาท

กลุ่มที่ 2 มีดเข็ญโบวี ต้องปรับปรุงวิธีคิดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยวิธีถัวเฉลี่ยเป็นวิธีปันส่วนตามหน่วยผลิต ดังนี้

ผลิตภัณฑ์มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว ปรับปรุงต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 2,736.37 บาท เป็น 2,625.71 บาท และราคาสินค้าต่อหน่วย 4,104.55 บาท เป็น 3,938.56 บาท

ผลิตภัณฑ์มีดโบวี ขนาด 10 นิ้ว มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 3,550.00 บาท เป็น 3,975.71 บาท และราคาสินค้าต่อหน่วย 5,325.00 บาท เป็น 5,963.57 บาท

ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กญี่ปุ่น ขนาด 24 นิ้ว มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 4,590.00 บาท เป็น 4,575.71 บาท และราคาสินค้าต่อหน่วย 6,885.00 บาท เป็น 6,863.57 บาท

ผลิตภัณฑ์มีดดาบไทยล้านนาเหล็กคาร์บอน ขนาด 24 นิ้ว มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 6,100.00 บาท เป็น 11,875.71 บาท และราคาสินค้าต่อหน่วย 9,150.00 บาท เป็น 17,813.57 บาท

กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์ ต้นทุนการผลิตควรแบ่งเป็น 3 ประเภทตามขนาดของผลิตภัณฑ์ คำนวณค่าใช้จ่ายการผลิตของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดด้วยวิธีการปันส่วนตามหน่วยผลิต ดังนี้

ผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 243.35 บาท เป็น 228.67 บาท และราคาสินค้าต่อหน่วย 316.36 บาท เป็น 297.27 บาท

ผลิตภัณฑ์ขนาดกลาง มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 453.85 บาท เป็น 653.07 บาท และราคา
สินค้าต่อหน่วย 590.00 บาท เป็น 848.99 บาท

ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่ มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 1,453.85 บาท เป็น 1,953.07 บาท และราคา
สินค้าต่อหน่วย 1,890.00 บาท เป็น 2,538.99 บาท

กลุ่มที่ 4 ชุดเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน) มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 418.67 บาท เป็น
117.83 บาท และราคาสินค้าต่อหน่วย 544.27 บาท เป็น 153.18 บาท

กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 1,283.07 บาท เป็น 1,755.00
บาท และราคาสินค้าต่อหน่วย 1,667.99 บาทเป็น 2,281.50 บาท

กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป้า มีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 76.92 บาท เป็น 73.47 บาท และ
ราคาสินค้าต่อหน่วย 100.00 บาท เป็น 95.51 บาท

ตารางที่ 5.7 แสดงการเปรียบเทียบต้นทุน ราคาขายและผลกำไร(ขาดทุน)

กลุ่มผู้ประกอบการ	ก่อนปรับปรุง (บาทต่อหน่วย)			หลังปรับปรุง (บาทต่อหน่วย)		
	ราคาขาย	ต้นทุน การผลิต	กำไร (ขาดทุน)	ราคาขาย	ต้นทุน การผลิต	กำไร (ขาดทุน)
กลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย						
	299.70	222.00	77.70	301.24	223.14	78.26
กลุ่มที่ 2 มีดเปียกโบวี						
มีดพับ ขนาด 3 นิ้ว	4,104.55	2,736.37	1,368.18	3,938.56	2,625.71	1,312.85
มีดโบวี ขนาด 10 นิ้ว	5,325.00	3,550.00	1,775.00	5,963.57	3,975.71	1,987.86
มีดดาบไทยล้านนาเหล็ก ญี่ปุ่นขนาด 24 นิ้ว	6,885.00	4,590.00	2,295.00	6,863.57	4,575.71	2,287.86
มีดดาบไทยล้านนาเหล็ก คาร์บอนขนาด 24 นิ้ว	9,150.00	6,100.00	3,050.00	17,813.57	11,875.71	5,937.86
กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่าแก้วศิลป์						
ผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก	316.36	243.35	73.01	297.27	228.67	68.60
ผลิตภัณฑ์ขนาดกลาง	590.00	453.85	136.15	848.99	653.07	195.92
ผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่	1,890.00	1,453.85	436.15	2,538.99	1,953.07	585.92
กลุ่มที่ 4 ชุดเด็กพื้นเมือง(ผ้าฝ้ายอ่อน)						
	544.27	418.67	125.60	153.18	117.83	35.35
กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง)						
	1,667.99	1,283.07	384.92	2,281.50	1,755.00	526.50
กลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป่า						
	100.00	76.92	23.08	95.51	73.47	22.04

5.2.3 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการผลการศึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 66.72 สอดคล้องกับ กิตติ เขียวทอง (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการการบัญชีแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนด้วยการจัดการความรู้ในการผลิตผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสง ถั่วเหลือง และน้ำมันงาของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านปางหมูและบ้านสบสอย ตำบลปางหมู อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า เกษตรกรมีความรู้ในเรื่องการทำบัญชีในระดับปานกลาง ไม่เคยทำบัญชีเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ (บัญชีต้นทุน) มาก่อน คิดเป็นร้อยละ 75 เกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าบัญชีเป็นเรื่องยาก ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ โดยมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.85 มีความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการ โดยมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.80 สอดคล้องกับฉายรุ่ง ไชยกำบัง (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาและพัฒนาระบบบริหารจัดการธุรกิจชุมชน กรณีศึกษา: เครือข่าย “ฝ้าย ไหม ไม้ โบราณ” จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการธุรกิจชุมชนเครือข่าย ประกอบด้วย ผู้นำกลุ่ม และสมาชิกกลุ่ม มีการใช้แบบสังเกตขั้นตอนการบริหารจัดการธุรกิจชุมชนใน 4 ประเด็นได้แก่ การผลิต การตลาด การจัดการกลุ่ม การทำบัญชีและการบริหารการเงิน มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ให้กับ ยุคสมัยและสินค้ามีเอกลักษณ์ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลการผลิตและจำหน่าย นำมาวิเคราะห์ตลาด ก่อนทำการวางแผนการผลิต มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณต้นทุนการผลิตและรูปแบบของ กระบวนการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 74.54 และมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 70.00 ตามลำดับ มีการพัฒนาศักยภาพ การเรียนรู้เรื่องต้นทุนการผลิตและคำนวณต้นทุนเพื่อการจัดการ โดยกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้า ไทย สามารถจัดทำรายงานทางการเงินที่พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับบุษบา อารีย์ (2554) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพเพื่อเพิ่มรายได้โดยใช้เทคนิคบัญชีบริหารของวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ จากการดำเนินงานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสำรวจ สัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถาม จัดประชุมและอบรมให้ความรู้ วิธีการบันทึกบัญชีครัวเรือนด้านรายรับ รายจ่าย ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อควบคุมการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ตอบสนองลูกค้าทันเวลาและต้องการผลตอบแทนที่สูงขึ้น มี ปัญหาด้านต้นทุนการผลิตสูงและขาดแคลนแรงงาน การผลิตไม่ต่อเนื่องและไม่ได้มาตรฐาน ขาดเงินทุน หมุนเวียน และไม่มีการจัดทำบัญชีเพื่อรายงานการเงินประจำปี จากผลงานวิจัยลูกค้ามีความพึงพอใจ ต่อผลิตภัณฑ์มากที่สุด มีระบบการทำงานเป็นทีม แต่ขาดการประเมินและปรับปรุงทัศนคติของ คณะกรรมการและสมาชิก แนวทางการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน คือทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการ ผลิต โดยได้รับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ เรียนรู้วิธีการผลิต ช่วยแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานเป็น สิ่งที่กระตุ้นให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างมีคุณภาพ และพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องความหมายของต้นทุนการผลิต ข้อมูลในงบต้นทุนการผลิตและต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปที่ปรากฏ ในงบต้นทุนการผลิต คิดเป็นร้อยละ 98.18 เรื่องการคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของ กระบวนการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ดำเนินการผลิตและขายสินค้าเองและเรื่องรูปแบบการ ผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้าเปรียบเทียบกับต้นทุนมาตรฐานเพื่อการประเมินผลการ ปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 96.36 เรื่องการจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้าน การจัดการ จำแนกตามหน้าที่และจำแนกตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ และเรื่องการสะสมต้นทุน แบบต่อเนื่องเมื่อผลิตสินค้าสำเร็จจะมีการบันทึกสินค้าสำเร็จรูปทันที คิดเป็นร้อยละ 94.55 สอดคล้อง กับ ชวัญนรี กล้าปราบโจร (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารต้นทุนและการประเมินมูลค่า

โดยรวมของการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไม้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในชุมชนตำบลท่าเสา อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอนการผลิต ต้นทุนการผลิต ปัญหาการบริหาร ต้นทุนการผลิต และเสนอแนะแนวทางการบริหารต้นทุนการผลิต ตลอดจนประเมินมูลค่าการผลิต โดยรวมของผลิตภัณฑ์จากไม้ ปัญหาการบริหารต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ไม้เกิดจากต้นทุนการผลิตผันแปร โดยเฉพาะต้นทุนวัตถุดิบทางตรงที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ค่อนข้างสูงกว่าต้นทุนประเภทอื่น เรื่องค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับวิธีการปันส่วน ค่าใช้จ่ายการผลิต เรื่องการสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่องเป็นการบันทึกต้นทุนทุกรายการที่เกิดขึ้นไม่ต้องรอสิ้นงวดบัญชี คิดเป็นร้อยละ 92.73 เรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขาย วัตถุดิบใช้ไป และ วัสดุโรงงานใช้ไป เรื่องการบริหารวัตถุดิบและการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบทางตรง เป็นส่วนประกอบหลัก ในกระบวนการผลิตจนเป็นสินค้าสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 87.27 เรื่องการบริหารค่าแรงงานและการคำนวณต้นทุนค่าแรงงานตามชั่วโมงการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 85.45 เรื่องประโยชน์ของต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการเกี่ยวกับการส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าคิดเป็นร้อยละ 83.64

ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิต ต้นทุนสินค้าขาย วัตถุดิบใช้ไป และวัสดุโรงงานใช้ไป เรื่องการบริหารวัตถุดิบ และการคำนวณต้นทุนวัตถุดิบการบริหารวัตถุดิบให้มีประสิทธิภาพจะต้องมีการวางระบบการควบคุมและจัดการในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.45 เรื่องความหมายของต้นทุนการผลิต ข้อมูลในงบต้นทุนการผลิตและต้นทุนของสินค้าสำเร็จรูปคือ “ต้นทุนสินค้าสำเร็จรูป” ซึ่งจะโอนเข้าคลังสินค้าเพื่อรอขาย เรื่องรูปแบบการผลิตและการคำนวณต้นทุนของสินค้า ต้นทุนช่วง การสะสมต้นทุนแบบต่อเนื่องเมื่อผลิตสินค้าเสร็จจะโอน ต้นทุนจากบัญชีงานระหว่างทำหรือต้นทุนการผลิตเข้าสู่บัญชีสินค้าสำเร็จรูป และการบริหารค่าแรงงานและการคำนวณต้นทุนค่าแรงงานตามชิ้นงาน คิดเป็นร้อยละ 67.27 การคำนวณหาต้นทุนการผลิตและรูปแบบของกระบวนการผลิตเพื่อคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ แบบผสมระหว่างต้นทุนงานสั่งทำและต้นทุนช่วง เพื่อผลิตสินค้าเป็นรุ่นหรือกลุ่มที่มีคุณภาพแตกต่างกัน และประโยชน์ของต้นทุนงานสั่งทำเพื่อการจัดการเกี่ยวกับต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 56.36 การจำแนกประเภทต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ด้านการจัดการจำแนกตามช่วงเวลา จำแนกเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจการวางแผนและควบคุม สอดคล้องกับ ชวัญชัย ศรีไวย (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินธุรกิจบริษัทเจริญโภคภัณฑ์อุตสาหกรรม จำกัด สาขาพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานในด้านการผลิต การจัดการและการบริหาร การตลาดและการเงิน พบว่า ยอดขายของบริษัทเพิ่มขึ้น ตามกำลังการบริโภคของผู้บริโภค ทำให้กำลังการผลิตของบริษัทฯ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการจำหน่ายได้ในปัจจุบัน ส่งผลให้ต้องมีการสั่งซื้อสินค้าสำเร็จรูปจากผู้ผลิตในแหล่งอื่น ๆ เพื่อเข้ามาจำหน่ายแทน จึงทำให้ต้นทุนของบริษัทเพิ่มสูงขึ้น และเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการผลิตและการคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์

5.2.4 สรุปปัญหา อุปสรรค โอกาส และ แนวทางพัฒนาศักยภาพเพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาของกลุ่มที่ 1 วิสาหกิจชุมชนแสงระวีผ้าไทย เรื่องสีย้อมผ้าและเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเก็บข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ แนวทางลดต้นทุนในการใช้สีย้อมผ้าธรรมชาติ เพื่อได้รับคัดสรรระดับ 4 ดาว มีการใช้สารช่วยย้อมหรือกระตุ้นสีให้ติด สดใส สว่างขึ้นได้ กลุ่มที่ 2 มีด เบี้ยกโบวี เรื่องของไม้ทำด้าม ต้องใช้วัสดุอื่นทดแทน และ ใช้สมุดบันทึกรายชื่อลูกค้าด้วยคอมพิวเตอร์ จัดทำคู่มือการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel คำนวณต้นทุนการผลิต แสดงยอดขาย โดยให้รหัส ลูกค้าและสินค้า เพื่อสามารถสรุปยอดขายแต่ละเดือนได้ กลุ่มที่ 3 วิสาหกิจชุมชนกลุ่มหัตถกรรมเป่า แก้วศิลป์ ด้านขาดแคลนแรงงานช่างฝีมือ อุปสรรคการผลิตหาได้ยาก ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตมีอายุการใช้งานสั้น ค่าสั่งซื้อเป็นงานชิ้นเล็ก และมีคู่แข่งมาก ควรจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้วิธีการเป่าแก้ว เพื่อได้ผู้สนใจทำอาชีพนี้และสามารถหาช่างฝีมือเพื่อ ทดแทนแรงงานที่ขาดแคลน ใช้เศษวัสดุแก้วที่ใช้งานแล้วนำกลับมาหลอมรวมเป็นแท่งแก้วใหม่ (re-use) รวมทั้งการนำของที่ใช้แล้วทิ้งมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง (recycle) รับคำสั่งซื้อผลิตจำนวนมากเพื่อ สามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีอายุการใช้งานสั้น ทำการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้าทราบถึง คุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่เป็นงานชิ้นใหญ่ และ ลดต้นทุนการผลิตและควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุดเพื่อ เป็นข้อได้เปรียบต่อการแข่งขันมากขึ้น กลุ่มที่ 4 ชุดเด็กพื้นเมือง(ฝ้ายละอ่อน) การขาดช่างตัดเย็บ เสื้อผ้า ควรตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้สอนวิธีการตัดเย็บเสื้อผ้า เพื่อมีผู้สนใจเข้าเรียน จะทำให้ได้แรงงาน ที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน และ ศึกษาแนวทางการขายสินค้าออนไลน์เพื่อจำหน่ายสินค้าทาง อินเทอร์เน็ต กลุ่มที่ 5 สไบทอง (ผ้าพื้นเมือง) การผลิตผ้าฝ้ายทอมือมีราคาต้นทุนสูง ควรศึกษา ข้อมูลต้นทุนอย่างละเอียดเพื่อวิเคราะห์หัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต วิธีการคำนวณต้นทุนการผลิตใช้ในการ กำหนดราคาขาย และพยากรณ์ยอดขายได้ในอนาคต และกลุ่มที่ 6 บ้านขนมคุณเป่า ด้านต้นทุนที่ สูงขึ้นและด้านการตลาด ควรหาทางลดต้นทุนการผลิต ปันส่วนต้นทุนการผลิตอย่างถูกต้อง เพื่อ กำหนดราคาขายที่เหมาะสม และวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์แบ่งแยกประเภทการผลิตอย่างชัดเจน

5.2.5 แนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลหนองป่าครั่ง อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ด้านการบริหารจัดการ มีการวางแผนธุรกิจ เรื่องโครงสร้างการดำเนินงานในแนวทาง เดียวกัน ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ เภรัญญิก และกรรมการ มีการกำหนด วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประกอบการ จัดให้มีการประชุมทุกกลุ่มอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อแจ้งให้สมาชิกทราบเกี่ยวกับเรื่องสินค้าที่ขาย ต้นทุนการผลิต รายได้ และกำไร(ขาดทุน) สินค้าที่มี ยอดจำหน่ายสูงสุดและต่ำสุด การวางแผนและการควบคุมสินค้าคงเหลือ การตรวจนับสินค้าคงเหลือ

ทุกครั้งเมื่อมีการเปิดสินค้าคงเหลือไปขาย ประยุกต์วิธีการจัดทำโปรแกรม Microsoft Excel บันทึกรายการเกี่ยวกับลูกค้า ประเมินระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องต้นทุนการผลิต ใช้สมุดบันทึกต้นทุนการจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงิน การเก็บเอกสารรวบรวมในแฟ้มแยกตามประเภท

ด้านการผลิต มีการวางแผนประชุมและสำรวจความต้องการของลูกค้าก่อนการผลิต มีการเก็บรวบรวมข้อมูลการผลิตและจำหน่าย วิเคราะห์ตลาดก่อนทำการวางแผนการผลิต มีการจัดหาวัตถุดิบสำรองเพื่อการขาดแคลน มีการใช้เทคนิคและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการผลิต มีการจัดระบบการผลิตและการเลือกวิธีการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับผู้บริโภค เพื่อให้เกิดรายได้สูงสุด เพื่อให้มีสินค้าเพียงพอต่อการจำหน่าย มีการควบคุมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานทุกครั้ง จะทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มีสวัสดิการให้กับแรงงานและช่วยเหลือสมาชิกด้านการเงิน

ด้านการเงินและงบประมาณ มีการวางแผนทางการเงิน มีการตรวจสอบต้นทุนสินค้าอย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจสอบบัญชีการเงินเพื่อดูรายรับ รายจ่ายและผลประกอบการ กำไร(ขาดทุน) ต้องจัดทำรายงานทางการเงินเพื่อทราบข้อมูลรายได้ ต้นทุนสินค้าขาย และกำไรหรือขาดทุน ตามระบบบัญชี OTOP ของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนควรจัดทำให้ถูกต้องเหมาะสม จัดทำงบประมาณและวางแผนกำไร มีการนำระบบบัญชีมาตรฐานมาใช้ และมีการเสียภาษี

ด้านต้นทุนเพื่อการจัดการ ปัจจุบันได้มีการจำแนกต้นทุนในลักษณะต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ มีรายงานต้นทุนการผลิตของทุกกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน มีการจัดการและการดำเนินงานกลุ่ม ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยหน่วยงานของรัฐบาลให้ความช่วยเหลือกลุ่มและเพิ่มโอกาสเพื่อเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับดาวที่สูงขึ้น มีการแยกงานผลิตต่าง ๆ ตามลักษณะของระบบและวงจรบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ มีบัตรต้นทุนงานที่แสดงรายละเอียดของต้นทุนการผลิตที่เกิดขึ้นสำหรับแต่ละงาน ในการผลิตปกติอาจเกิดสินค้าเสีย สินค้ามีตำหนิ จำเป็นต้องมีระบบการบันทึกบัญชีต้นทุนเพื่อการจัดการที่ดี ส่งเสริมอาชีพที่ทำอยู่ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ด้านการตลาด มีการจัดทำแผนการตลาด กำหนดกลยุทธ์ให้เกิดความได้เปรียบในการขายสินค้าที่มีการปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ลูกค้าพึงพอใจ ควรแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายโดยออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ให้ทันสมัย และสินค้าควรมีเอกลักษณ์ในคุณภาพของสินค้า ใช้การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ โอนเข้าบัญชีต้นทุนขายหรือบัญชีที่เกี่ยวข้องในการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เปรียบเทียบการตั้งราคาสินค้ากับคู่แข่ง ควรมีการจัดทำประวัติและข้อมูลลูกค้า ควรมีการอบรมเรื่องการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์หลายชนิด คำนวณหาต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ การปันส่วนต้นทุนเข้าสู่ผลิตภัณฑ์และสัดส่วนการขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 จากผลการศึกษาพบว่า การคำนวณต้นทุนการผลิตของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน มีข้อบกพร่อง ไม่ถูกต้อง ไม่มีการจัดทำรายงานทางการเงินและวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุน ควรมีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการคำนวณต้นทุน จะทำให้ทราบข้อมูลต้นทุนในการกำหนดราคาขายที่ชัดเจนมากขึ้น อาจช่วยพยากรณ์ผลกำไรเบื้องต้นของแต่ละกลุ่มผู้ประกอบการได้ต่อไป

5.3.2 กลุ่มผู้ประกอบการควรสามารถจำแนกพฤติกรรมของต้นทุน เป็นต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ได้ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานควรแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายการขายและค่าใช้จ่ายการบริหาร

5.3.3 กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่ผลิตและจำหน่ายสินค้ามากกว่า 1 ชนิด ควรคำนวณหาสัดส่วนการขายสินค้าแต่ละชนิด และปันส่วนต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามเกณฑ์ที่เหมาะสม เช่น วิธีอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจัดสรรล่วงหน้า วิธีมูลค่าขายสัมพัทธ์ โดยใช้อัตราเดียวทั้งโรงงาน เป็นต้น

5.3.4 การศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนได้รวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มาวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้วยงานวิจัยวิธี Focus Group โดยมุ่งแก้ปัญหาภายในเพื่อการจัดการต้นทุนอย่างไรจึงจะช่วยให้ได้ผลกำไร ตามกระบวนการบริหารที่สำคัญบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะต้องมีการบวนการจัดการที่ดี ประกอบด้วย การวางแผน ประสานงานและอำนวยความสะดวก ควบคุม ตัดสินใจ และวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้หน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

5.3.5 การพัฒนาศักยภาพการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการเป็นกระบวนการคำนวณต้นทุนการผลิต คือ ด้านวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชน แสวงหาแหล่งวัตถุดิบที่มีราคาถูก คุณภาพดี และลดต้นทุน

5.3.6 ควรวิเคราะห์และสำรวจกลุ่มเป้าหมายก่อนการผลิตให้สมาชิกแบ่งกลุ่มงานกันทำตามความถนัดและความชอบ โดยพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน สะอาด ถูกหลักอนามัย และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์

5.3.7 ด้านกลยุทธ์ในการทำงาน ควรจัดทำแผนธุรกิจ โดยส่งเสริมการทำงานเป็นทีมอย่างมีส่วนร่วมของสมาชิก อาศัยหลักการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรมพัฒนา และปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อเป็นต้นแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มผู้ประกอบการต่อไป

5.3.8 ควรสำรวจความต้องการของลูกค้า มีการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ เพื่อสร้างกลุ่มลูกค้าประจำ แนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ลูกค้า แสวงหาตลาดแสดงสินค้าและจำหน่ายสินค้าตามงานต่างๆ ที่ทางราชการ เอกชนและเครือข่ายจัดขึ้น

5.3.9 ควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และการส่งเสริมอาชีพ โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกกลุ่มและเครือข่าย ศึกษาดูงานกลุ่มอาชีพที่ประสบความสำเร็จ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนในอนาคต

5.3.10 ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรจัดทำสื่อ เช่น แผ่นพับ จัดรายการวิทยุชุมชน เว็บไซต์ที่ ส่วนราชการ ส่งเสริมการประกวดผลิตภัณฑ์ระดับดาวต่าง ๆ จัดแสดงและจำหน่ายสินค้าตามงานที่ ทางราชการและเอกชนจัดขึ้นสร้างแบรนด์ (Brand Management) และเรื่องราว (Story) เพื่อเพิ่ม มูลค่าให้สินค้าและเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนากระบวนการประชาสัมพันธ์

สรุปได้ว่าข้อมูลต้นทุนมีความสำคัญมากต่อการดำเนินกิจการ การรวบรวมข้อมูลอย่างถูกต้อง ครบถ้วนจะช่วยให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ความรู้ความเข้าใจ การตีความ และการนำข้อมูลต้นทุนประเภทต่าง ๆ ไปวิเคราะห์ตัดสินใจได้ สามารถนำความรู้ด้านบัญชีไปสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และการนำความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารต้นทุนเพื่อการจัดการ จะ สร้างเสริมความมั่นใจในการคัดสรรระดับดาว ของผลิตภัณฑ์ OTOP ต่อไป

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

5.4.1 ควรดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนาด้านการจัดทำบัญชีของกลุ่มผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อนำความรู้ความเข้าใจด้านการคำนวณต้นทุน ประยุกต์ใช้ได้มากขึ้นจากการอบรม สู่ภาคปฏิบัติจริงมากขึ้น ทำให้เห็นถึงปัญหาและการแก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้จากภาคทฤษฎีเข้าไป ช่วยเสริมการปฏิบัติ

5.4.2 ควรมีการนำข้อมูลด้านต้นทุนเพื่อการจัดการมาวิเคราะห์ ทำให้ธุรกิจชุมชนได้นำ ข้อมูลเหล่านี้ไปใช้พัฒนากิจการของตนเองต่อไป

5.4.3 ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการและนักวิชาการ ทำให้ สามารถนำความรู้ทางด้านวิชาการไปถ่ายทอดให้แก่ชุมชนได้เช่นเดียวกันในพื้นที่อื่นๆ

5.4.4 ควรศึกษามาตรการภาษีสำหรับวิสาหกิจชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มเศรษฐกิจพื้นฐานของชุมชน ให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และภาษีสรรพากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษี เงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ รวมทั้ง การได้รับยกเว้นภาษีเงิน ได้บุคคลธรรมดาสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับปีละไม่เกิน 1,800,000.00 บาท ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2557 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2559 เป็นต้น(สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 107 /2556 แหล่งข้อมูลจาก: www.mof.th, 30 มีนาคม 2556)